

Udskriftsdato: 19. december 2025

2010/1 LSF 191 (Gældende)

Forslag til Lov om næring

Ministerium: Økonomi- og Erhvervsministeriet

Journalnummer: Økonomi- og Erhvervsmin.,
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, j.nr. 2009-0018552

Forslag

til

Lov om næring

§ 1. Loven gælder for selvstændig næringsvirksomhed ved detailsalg af varer samt for retten til at anvende betegnelsen »mester« i forbindelse med angivelse af et håndværksfag.

§ 2. Næringsdrivende med detailsalg af varer skal have et opslag med virksomhedens cvr-nr. samt indehaverens navn og adresse på et sted, der er iøjnefaldende for kunderne. Hvis en næringsdrivende ikke har et cvr-nr., skal alene indehaverens navn og adresse fremgå af opslaget.

Stk. 2. Den næringsdrivende skal på forlangende udlevere de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, i skriftlig form til kunden. Ved salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder, ved lagersalg samt ved salg på markeder, udstillinger og messer skal de i stk. 1 nævnte oplysninger dog udleveres til kunden.

Stk. 3. Ved salg på markeder, udstillinger og messer skal arrangøren senest ved starten af markedet, udstillingen eller messen have udarbejdet en liste med navne, adresser og cvr-nr. på deltagerne. Listen skal forefindes på markedet, udstillingen eller messen og udleveres på forlangende fra myndigheder eller rettighedshavere. Hvis en deltager ikke har et cvr-nr., skal alene deltagerens navn og adresse fremgå af listen.

§ 3. Tobaksvarer, drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, mineralvand mv. samt chokolade- og sukkervarer må kun sælges fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder. Dette gælder dog ikke ved salg af disse varer i forbindelse med afholdelse af markeder, udstillinger, messer, dyrskuer, torvehandel o.lign.

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., gælder ligeledes for detailsalg af håndkøbslægemidler uden for apotek.

§ 4. Fra mobile udsalgssteder må der ikke i bymidter og bydelscentre, ske salg af udvalgsvarer, medmindre der er tale om salg af varer, der relaterer sig til et arrangement af kortvarig karakter.

§ 5. Mobile udsalgssteder, lagersalg, markeder, udstillinger og messer skal senest to dage før påbegyndelsen registreres i et offentligt tilgængeligt register hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Dokumentation for registrering af mobilt salg og lagersalg skal af den næringsdrivende forevises myndighederne på forlangende. Registrering af mobile udsalgssteder gælder for et kalenderår. For markeder, udstillinger og messer skal registreringen ske ved, at arrangøren indberetter den i § 2, stk. 3, nævnte liste til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om det register, der er nævnt i stk. 1, samt om indberetning hertil. Det kan herunder fastsættes, at registrering skal ske som selvregistrering, og at registrering skal ske elektronisk.

§ 6. SKAT fører tilsyn med overholdelse af § 3, stk. 1, og har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at udøve tilsynet i de lokaler, køretøjer mv., hvorfra der foregår detailsalg af varer.

Stk. 2. Indehaveren og de personer, der er beskæftiget hos denne, skal yde myndighederne fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af tilsyn efter stk. 1.

§ 7. SKAT kan under iagttagelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse i forbindelse med tilsyn efter § 6.

§ 8. Personer, der har bestået svendep prøve i et håndværksfag i henhold til lovgivningen om lærlingeforhold eller anden godkendt prøve i faget, har ret til at anvende betegnelsen »mester« i forbindelse med angivelse af det håndværksfag, hvori prøven er bestået.

Stk. 2. Betegnelsen »mester« i forbindelse med angivelse af et håndværksfag må kun anvendes af personer, som har ret hertil efter stk. 1.

§ 9. Overtrædelse af § 2, § 3, § 4, § 5, stk. 1, og § 8 straffes med bøde.

Stk. 2. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen for overtrædelse af § 2, stk. 3, § 3, § 4 og § 5, stk. 1, stige til fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 2. Næringslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 25. marts 1988, ophæves.

§ 11. I lov nr. 606 af 24. juni 2005 om detailsalg fra butikker mv., som ændret ved lov nr. 391 af 25. maj 2009 og lov nr. 543 af 26. maj 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved butik forstås ethvert udsalgssted.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 3 indsættes som nr. 9:

»9) Fødevarer og husflidsprodukter, der sælges ved torvehandel.«

3. I § 4, *stk. 1*, indsættes som nr. 10:

»10) Markeder, udstillinger, messer, dyrskuer, home-parties o.lign.«

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Indledning*
2. *Baggrund*
 - 2.1 *Liberalisering af omførselsreglerne i 2007*
 - 2.2 *Overvejelser om omførselssalg*
 - 2.3 *Behov for modernisering af de næringsretlige regler*
 - 2.4 *Regelforenkling*
3. *Lovforslagets indhold*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner*
5. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder og organisationer*
11. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget er et led i udmøntningen af Aftale om Konkurrencepakken af 11. april 2011 mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne, som har til formål at fremme konkurrencen og produktiviteten i den private og offentlige sektor.

Lovforslaget har til formål at skabe mulighed for udvikling af nye, innovative forretningskoncepter, så bl.a. iværksættere får bedre mulighed for at afsætte deres varer. Nye, mere fleksible rammer vil kunne medvirke til at øge konkurrencen blandt de erhvervsdrivende til glæde for forbrugerne og vil i sidste ende være til gavn for produktiviteten. Det foreslås derfor, at reglerne i næringsloven moderniseres. Begrebet »fast forretningssted« udgår af lovteksten og erstattes af en klar regel for de få varegrupper, hvor der stadig er behov for at stille krav om en tidsmæssig udstrækning. Som en konsekvens heraf må der også fra mobile udsalgssteder ske salg af udvalgsvarer. Dog må et sådant salg ikke ske i bymidter og bydelscentre, medmindre der er tale om salg af varer, der relaterer sig til et arrangement af kortvarig karakter.

For at sikre forbrugerbeskyttelsen foreslås det, at den handlende altid skal skilte tydeligt både med virksomhedens cvr-nr. og indehaverens navn og adresse samt på forlangende udlevere disse oplysninger til kunden. Kunden vil således altid kunne rette en eventuel reklamation til indehaveren. I forbindelse med salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder, ved lagersalg, salg på markeder, udstillinger og messer foreslås indført skærpede oplysningsregler, så det bliver en pligt at udlevere de nævnte oplysninger til kunden.

Økonomi- og Erhvervsministeriet vil drøfte med de relevante myndigheder som SKAT, Forbrugerombudsmanden, Arbejdstilsynet mv., hvordan en målrettet kontrolindsats kan tilrettelægges.

Ifølge gældende ret må varer som udgangspunkt kun afsættes fra faste forretningssteder, dvs. typisk en butik. Faste forretningssteder defineres i næringsloven som »varige udsalgssteder«, hvilket ifølge Erhvervs- og Selskabsstyrelsens langvarige praksis vil sige udsalgssteder, hvorfra salg sker mindst én gang om ugen i en samlet periode på mindst fire måneder.

Med forslaget om at lade kravet om, at salg som udgangspunkt skal foregå fra fast forretningssted,

udgå, vil en række populære arrangementer, som allerede i dag i et vist omfang finder sted, kunne foregå inden for næringslovens rammer. Lovforslaget vil således understøtte iværksætteri ved blandt andet at muliggøre lagersalg, hvor salg af forskellige varegrupper foregår fra forretningssteder, der ikke lever op til den gældende lovs krav om at være ”varige udsalgssteder”.

Endvidere åbnes der for de såkaldte »home-parties«, dvs. arrangementer med fremvisning og efterfølgende salg af bestemte varer, hvor fremvisning eller salg foregår i private hjem, typisk for en begrænset kreds af mennesker. Tilsvarende salg kan foregå på plejehjem, institutioner, arbejdspladser, sportsklubber o.lign.

Dagligvarer vil som hidtil kunne sælges fra ikke-varige udsalgssteder, herunder mobile udsalgssteder, hvorved forstås udsalgssteder, der er beregnet til at flytte rundt fra sted til sted. Derimod vil udvalgsvarer ikke kunne sælges fra mobile udsalgssteder i bymidter og bydelscentre, medmindre der er tale om salg af varer, der relaterer sig til et arrangement af kortere varighed, som f.eks. et sportsstævne en koncert el.lign.

Det »omførselsregister«, som blev indført ved liberaliseringen i 2007, udvides, så det fremover omfatter såvel salg af dagligvarer som udvalgsvarer, der finder sted fra mobile udsalgssteder. Endvidere foreslås det, at også salg, der finder sted i forbindelse med lagersalg samt på markeder, udstillinger og messer, skal registreres i »omførselsregistret».

For få varegruppers vedkommende er der et krav om, at salg som udgangspunkt kun må ske fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder. Det drejer sig om tobak, drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, mineralvand mv. (f.eks. sodavand) chokolade- og sukkervarer samt håndkøbslægemidler uden for apotek.

Samtidig foretages der en regelsanering af næringsloven, idet en række bestemmelser, som er selvstændigt reguleret i anden lovgivning, eller som falder uden for næringslovens anvendelsesområde, udgår af næringsloven.

Da butiksbegrebet i lov om detailsalg fra butikker (lukkeloven) hidtil har hvilet på næringslovens bestemmelser om fast forretningssted, foretages enkelte tekniske ændringer i lukkeloven, der skal sikre, at det salg, der efter forslaget bliver lovliggjort, også vil være omfattet af lukkeloven.

2. Baggrund

2.1 Liberalisering af omførselsreglerne i 2007

Ved lovændringen i 2007 skete der en liberalisering af de varer, der kan sælges uden for fast forretningssted, dvs. ved omførsel f.eks. fra en bil, der kører rundt og holder forskellige steder og sælger varer. Liberaliseringen vedrørte i første omgang alene dagligvarer, dvs. varer, der forbruges, samtidig med at de bruges. Som eksempel herpå kan nævnes tandpasta, vaskepulver, kosmetik og fødevarer. Visse varer blev dog af kontrol-, sundheds- og sikkerhedsmæssige hensyn ikke omfattet af liberaliseringen. Det drejer sig om chokolade- og sukkervarer, mineralvand (f.eks. sodavand), drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, tobaksvarer samt fyrværkeri.

Ved omførsel forstås, at varerne ikke sælges fra et fast forretningssted, men derimod fra et midlertidigt udsalgssted. Det kan være en omkringkørende varevogn, som det kendes fra forretningskonceptet Hjem-Is (mobilt salg), men det kan også være salg fra en bod eller et lejet lokale for en kortere periode. For at der er tale om omførsel, skal der fra vognen eller boden/lokalet ske et salg på stedet eller i det mindste optages en bestilling.

Det var vurderingen, at forbrugernes behov i høj grad ville være dækket med den udvidede adgang til omførsel af dagligvarer. Der blev dog indsat en revisionsklausul, så der senere på baggrund af indvundne erfaringer kunne tages stilling til, om der skulle ske en yderligere liberalisering.

Nye koncepter, som f.eks. lagersalg af få dages varighed, har vundet større og større indpas, selvom

de er i strid med den gældende næringslovs bestemmelser om, at salg af varer skal ske fra fast forretningssted. Udviklingen har således skabt behov for bedre rammer for nye, innovative forretningskoncepter.

2.2 Overvejelser om omførselssalg

Liberaliseringen af omførselsreglerne i 2007 er blevet godt modtaget af en række iværksættere, som blandt andet er påbegyndt salg af kaffe, is, suppe, vand på flaske, frugt o.lign. fra vogne, som køres rundt på gader og pladser, hvor der kommer mange mennesker. I København har det imidlertid givet anledning til en stor koncentration af sådanne salgsvogne, der har været til gene for den kørende og gående trafik. Der har derfor fra kommunalt hold været fremsat ønske om at kunne hindre eller begrænse sådanne situationer.

Forholdet er imidlertid allerede reguleret i vejlovens § 102, stk. 1, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det til en offentlig vej tilhørende areal ikke må anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af bl.a. boder eller lignende uden vejbestyrelsens tilladelse.

Privatvejlovens § 49, stk. 1, indeholder en tilsvarende bestemmelse for private veje.

Ifølge Vejdirektoratets praksis omfatter »boder«: »mobile boder, herunder håndvogne til gadehandel med frugt, pølsevogne med hjul, cykler med påmonteret fryser o.lign.« (skr. 2008-05-28).

Ifølge Vejdirektoratet giver den omtalte hjemmel kommunalbestyrelsen mulighed for at nægte eller begrænse en tilladelse til omførsel, hvis det skønnes nødvendigt. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse varetage trafikale og vejtekniske hensyn og kan desuden samtidig varetage andre anerkendte, almene hensyn, f.eks. miljømæssige eller ordensmæssige hensyn.

På denne baggrund er det vurderingen, at kommunalbestyrelsen allerede har den fornødne hjemmel til at gribe ind i situationer, hvor omførslen er til gene for den offentlige ro og orden.

2.3 Behov for modernisering af de næringsretlige regler

Af næringslovskommissionens betænkning nr. 360 fra 1964 fremgår det bl.a., at baggrunden for at fastholde kravet om »fast forretningssted« er at tilsigte, »at afsætning i almindelighed ikke vil kunne foregå fra f.eks. hotelværelser, idet sådanne ikke vil kunne anses for at være ”varige” udsalgssteder«.

Allerede i Rapport fra Industriministeriets Fremtidssikringsudvalg fra december 1988 (Baobabrapporten) blev det foreslået, at næringsloven, herunder kravet om fast forretningssted blev ophævet. Begrundelsen var, at »Med EF's indre marked samt den udvidede adgang til postordreservice, især fra udlandet, synes kravet i næringsloven om fast forretningssted at have overlevet sig selv.«

I 1998 afgav Turnuspanelet, som bl.a. bestod af repræsentanter for nogle erhverv og organisationer, en rapport om regelforenkling på Erhvervs- og Selskabsstyrelsens område. I rapporten siges det bl.a., at næringsloven er forældet og med fordel kan dereguleres. Mere specifikt peges der på, at kræmmermarkeder bør decentraliseres. Endvidere var det panelets opfattelse, at næringsloven så vidt muligt bør sammenlægges med butikstidsloven (lukkeloven).

Også Butiksstrukturkommissionen anbefalede i sin rapport i 1998, at næringsloven blev ændret bl.a. således, at der blev skabt større mulighed for at drive mobil forretning.

Tanken om at modernisere næringslovens regler er således ikke ny, men behovet er blevet intensiveret, og da regeringen ønsker at støtte iværksætteri og innovation, er det derfor regeringens holdning, at det nu er relevant at revidere bestemmelsen om, at varer kun kan afsættes fra fast forretningssted. Bestemmelsen synes ude af trit med den udvikling, der er sket på en række områder med udvikling af nye forretningskoncepter. Hertil kommer, at de forbrugerpolitiske hensyn varetages af anden lovgivning.

I takt med samfundsudviklingen er der dukket nye koncepter op, som forbrugerne og virksomhederne har taget til sig. Det drejer sig f.eks. om de såkaldte lagersalg, hvor salg af forskellige varegrupper foregår fra forretningssteder, der ikke lever op til den gældende lovs krav om at være »varige udsalgssteder«. Der

kan f.eks. være tale om salg i 14 dage fra tomme butikslokaler eller salg i 2-3 dage fra en ellers tom lagerhal. Efter praksis skal sælgeren imidlertid have til hensigt at sælge varerne i mindst 4 måneder for at leve op til kravet om ”varigt udsalgssted”.

Tilsvarende har der i en række år eksisteret koncepter - »home-parties« - hvor varer fremvises og tilbydes til salg under private former for en gruppe mennesker med tilknytning til hinanden. Lign. salg kan foregå i private hjem, på plejehjem, institutioner, arbejdspladser, sportsklubber o.lign. Fælles for disse koncepter er, at de kun vanskeligt kan rummes inden for de eksisterende rammer i næringsloven.

Næringslovens regler om, at varer som udgangspunkt kun må afsættes fra fast forretningssted, er oprindeligt indført for at beskytte forbrugerne. Man antog, at forbrugerne ville have vanskeligere ved at reklamere over varer, der er købt fra en omkringskørende forretning, der holder et sted den ene dag og et andet sted den næste dag eller fra lokaler, som kun holder åbent kort tid for salg.

Forbrugerbeskyttelsen i form af f.eks. oplysningspligt, fortrydelsesret og reklamationsret varetages i dag af andre love, bl.a. forbrugeraftaleloven og købeloven. Det foreslås dog, at der altid skal skiltes tydeligt både med virksomhedens cvr-nr., og indehaverens navn og adresse, ligesom det vil blive et krav, at disse oplysninger på forlangende skal udleveres til kunden, hvis det ikke allerede fremgår af kvitteringen. Kunden vil således altid kunne rette en eventuel reklamation til indehaveren. I forbindelse med salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder, ved lagersalg, salg på markeder, udstillinger og messer foreslås indført skærpede oplysningsregler, så det bliver en pligt at udlevere de nævnte oplysninger til kunden.

Begrebet »fast forretningssted« findes også i andre love. Selv om begrebet »fast forretningssted« udgår af lovteksten i næringsloven, er der ikke tilsigtet en ændring af begrebet i disse andre love. Det gælder således også forbrugeraftalelovens regler herom. Den hidtidige forståelse af begrebet »fast forretningssted« i forbrugeraftaleloven vil således fortsat gælde i forhold til forbrugeraftalelovens regler.

Da de forbrugermæssige hensyn således er varetaget, er det fundet hensigtsmæssigt at lade reglerne om fast forretningssted udgå af lovteksten i næringsloven.

Det bemærkes, at der fortsat kan være regler i anden lovgivning, der er til hinder for, at visse former for salg kan finde sted i et område eller på bestemte måder. Det gælder bl.a. forbud mod det såkaldte dørsalg i forbrugeraftalelovens § 6. Det kan også være lokalplaner, der forhindrer dette, ligesom der kan være bestemmelser i planloven, der regulerer mulighederne for detailsalg. Der henvises også til bemærkningerne i afsnit 2.2. om reguleringen i vejloven.

Loven vil blive evalueret tre år efter ikrafttrædelsen.

2.4 Regelforenkling

Med forslaget om, at lovens anvendelsesområde indskrænkes til kun at gælde selvstændig næringsvirksomhed med detailsalg af varer, bliver en række af næringslovens bestemmelser overflødige og kan ophæves som et led i en regelforenkling. Andre regler er overflødige, fordi de allerede er reguleret i anden lovgivning.

Det gældende krav om bopæl i Danmark foreslås ophævet som overflødigt. Borgere i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, har hidtil været reguleret særskilt i loven. En sådan regulering er imidlertid overflødig, da det i dag allerede følger af traktatens bestemmelser herom. Et sådant krav findes da heller ikke i den nye selskabslov.

Loven indeholder bestemmelser om, at personer, der er myndige eller efter værgemålsloven har fået tilladelse til på egen hånd at drive vedkommende næring, kan drive næringsvirksomhed. Tilsvarende gælder det, at et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne kan fortsætte virksomheden med henblik

på afvikling, afhændelse eller lignende. Disse regler foreslås ophævet, da der ikke længere stilles særlige krav for at drive næring.

Den gældende bestemmelse, hvorefter alle ansvarlige deltagere i interessentskaber og kommanditselskaber skal opfylde lovens betingelser for at drive næringsvirksomhed, bliver med ophævelse af lovens almindelige betingelser om myndighed, bopæl mv. overflødig.

Der er, som det er tilfældet for personer, ikke behov for særlige regler for, at selskaber og filialer af udenlandske selskaber har ret til at drive næring.

Bestemmelserne i den gældende lovs kapitel 3 om beskyttelsen af betegnelsen »grosserer« og i kapitel 4 om begrebet »vognmandsvirksomhed« hører ikke hjemme i en næringslov, som fremover kun skal gælde for næringsvirksomhed med salg af varer. Derimod er beskyttelsen af mesterbetegnelsen efter Håndværksrådets ønske bibeholdt.

Den hidtidige bestemmelse om, at offentlige institutioners næringsvirksomhed ikke er omfattet af loven, er ikke medtaget, da den er overflødig. Der er ikke grund til at undtage offentlige institutioner, som kun helt undtagelsesvist må foretage detailsalg af varer. Der sker herved en ligestilling mellem offentlige og private virksomheder.

3. Lovforslagets indhold

Fast forretningssted har siden lovens vedtagelse været defineret som et »varigt udsalgssted«. Et varigt udsalgssted har i langvarig administrativ praksis været defineret som et udsalgssted, hvorfra der mindst én gang ugentligt foregår salg i en samlet periode på mindst fire måneder. I takt med samfundsudviklingen er der imidlertid opstået en række populære arrangementer, som i et vist omfang afholdes i strid med næringslovens regler. Det drejer sig bl.a. om de såkaldte »lagersalg» og »home-parties«.

For at understøtte iværksætteri og skabe mulighed for udvikling af nye, innovative forretningskoncepter foreslås det, at kravet om, at varer kun må afsættes fra fast forretningssted udgår af loven. Ved at fjerne dette krav fra næringsloven skabes der mulighed for en række nye forretningskoncepter, herunder at lagersalg af f.eks. nogle dages varighed lovligt kan finde sted.

Tilsvarende vil de såkaldte »home-parties«, hvor varer fremvises og tilbydes til salg under private former for en gruppe mennesker med tilknytning til hinanden, lovligt kunne afholdes. Det kan foregå i private hjem. Tilsvarende salg kan foregå på plejehjem, institutioner, arbejdspladser, sportsklubber o.lign.

Næringsloven tillader i dag mobilt salg af dagligvarer. Med forslaget vil også mobilt salg af udvalgsvarer blive lovligt. Mobilt salg af udvalgsvarer må dog som udgangspunkt ikke ske i bymidter og bydelscentre.

Efter den gældende lov skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen give tilladelse til salg på udstillinger, kræmmermarkeder mv. Denne ordning har hidtil været nødvendig for ved disse arrangementer at undtage fra kravet om, at varer kun må sælges fra fast forretningssted. Da dette krav nu foreslås taget ud af loven, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke længere give tilladelse til salg på udstillinger, kræmmermarkeder mv. Der foreslås i stedet indført en pligt til at registrere disse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens »omførselsregister«.

Selv om der ikke længere skal ansøges om tilladelse til salg på udstillinger, kræmmermarkeder mv. hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan der fortsat skulle indhentes tilladelse hertil hos andre myndigheder, f.eks. politi og kommune. Hvis der eksempelvis på et marked deltager personer med bevilling til handel med brugte genstande, skal disse personer have tilladelse fra politiet.

Visse varer vil af kontrol- og sundhedsmæssige hensyn ikke blive omfattet af moderniseringen. Salg af tobaksvarer, drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, mineralvand mv. (f.eks. sodavand) samt chokolade- og sukkervarer må også fremover kun afsættes fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg

mindst en gang om ugen i en samlet periode på mindst 4 måneder. SKATs mulighed for tilsyn og beslaglæggelse opretholdes.

Også salg af håndkøbslægemidler uden for apotek skal kun kunne foregå fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en samlet periode på mindst 4 måneder. Salg af håndkøbslægemidler uden for apotek reguleres af Lægemiddelstyrelsen.

Selvom kravet om fast forretningssted udgår af loven, vil det dog ikke være muligt at sælge udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder i bymidter og bydelscentre.

Den gældende bestemmelse om, at varer som udgangspunkt kun må afsættes fra fast forretningssted, er oprindeligt indført for at beskytte forbrugerne. Man antog, at forbrugerne ville have vanskeligere ved at reklamere over varer, der er købt fra en omkringkørende forretning, der holder et sted den ene dag og et andet sted den næste dag eller fra lokaler, som kun holder åbent kort tid for salg.

For at sikre myndighedernes mulighed for at foretage kontrol med f.eks. skat og fødevarer sikkerhed skal alle mobile udsalgssteder samt lagersalg og salg på markeder, udstillinger og messer registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens "omførselsregister". Registreringen skal ske senest to dage før påbegyndelsen af begivenheden.

Det foreslås også, at oplysningskravet skærpes ved, at det fastsættes som et krav i næringsloven, at der altid skal skiltes tydeligt både med virksomhedens cvr-nr. samt indehaverens navn og adresse, ligesom det skal være et krav, at disse oplysninger på forlangende skal udleveres til kunden. Kunden vil derved altid kunne få oplyst, hvem der er indehaver af et bestemt forretningssted, og kunden vil således kunne rette en eventuel reklamation til indehaveren. I forbindelse med salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder, ved lagersalg, salg på markeder, udstillinger og messer foreslås indført skærpede oplysningsregler, så det bliver en pligt at udlevere de nævnte oplysninger til kunden. Den skærpede oplysningspligt gælder ikke ved salg af dagligvarer, herunder mad og drikkevarer.

Endvidere skal der altid ved starten af et marked, en udstilling eller en messe være udarbejdet en liste med deltagernes navne og adresser samt cvr-nr., hvis et sådant haves. Det er arrangørens ansvar, at listen findes. Listen skal på forlangende udleveres til myndigheder eller rettighedshavere, der herved får et redskab i bekæmpelsen af ulovligt salg af kopivarer.

Begrebet fast forretningssted findes også i andre love. Selv om kravet om fast forretningssted udgår af næringsloven, er der ikke tilsigtet en ændring af begrebet i disse andre love. Det gælder således også forbrugeraftalelovens regler herom. Den hidtidige forståelse af begrebet »fast forretningssted« i forbrugeraftaleloven vil således fortsat gælde i forhold til forbrugeraftalelovens regler.

Salg, som sker på steder, der ikke er varigt indrettet som udsalgssted (dvs. på steder, som ikke udgør et fast forretningssted), f.eks. et lagersalg af få dages varighed, vil således fortsat være omfattet af de særlige regler i forbrugeraftalelovens kapitel 3 (om oplysningspligt) og kapitel 4 (om fortrydelsesret), medmindre der sker samtidig udveksling af varen og købesummen. Hvis en forbruger i den beskrevne situation således f.eks. betaler for en vare, men ikke får denne med før dagen efter, vil den erhvervsdrivende være underlagt oplysningspligten, og forbrugeren vil have fortrydelsesret med hensyn til den købte vare. Det samme vil gøre sig gældende, hvor den erhvervsdrivende sælger varen til forbrugeren på kredit. Den erhvervsdrivende skal i så fald på mødet med forbrugeren give tydelig skriftlig oplysning om fortrydelsesretten og om navn og adresse på den person eller virksomhed, over for hvem fortrydelsesretten kan udøves.

Der foretages et par mindre, tekniske ændringer i lov om detailsalg fra butikker m.v. (lukkeloven), så det sikres, at det salg, der efter forslaget bliver lovliggjort, ligeledes bliver omfattet af lukkeloven.

Salg på udstillinger, markeder, messer mv. samt salg ved torvehandel bliver dog undtaget fra lukketidsreglerne, således at dette salg vil kunne foregå som hidtil.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget får hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører, at varer nu kan afsættes fra kortvarige lagersalg, home-parties o.lign. Det vil fremme iværksætteri samt innovative forretningskoncepter. Samtidig styrkes konkurrencen mellem de forretningsdrivende til gavn for forbrugeren.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forenklingen af sagsgangen i forbindelse med markeder, messer mv. vil være til gavn for erhvervslivet. Pligten til at udlevere oplysninger om cvr-nr. samt indehaverens navn og adresse må dog forventes at medføre mindre byrder for dele af erhvervslivet.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Det gøres enklere at afholde markeder, messer mv., idet der ikke længere skal søges tilladelse hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

8. Miljømæssige konsekvenser

Ingen.

9. Forholdet til EU-retten

Med forslaget sker der en ophævelse af begrebet »fast forretningssted« i næringsloven. Lovforslaget vurderes derfor ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejdsgiverforeningen Konditorer, Bager- og Konditormestre i Danmark, Bagere og chokolademagere, Benzinforhandlernes Fællesrepræsentation, Beskæftigelsesministeriet, Bryggeriforeningen, Coop Danmark A/S, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fotohandlerforening, Danmarks Optikerforening, Danmarks Restauranter og Caféer, Danmarks Sportshandlerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Frisør og Kosmetikerforbund, Dansk Frisørmesterforening, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Landbrugsrådgivning – Landscentret, Dansk Supermarked A/S, Danske Advokater, Danske Cykelhandlere, Danske Guldsmede og Urmagere, Danske Helsekostforretningers Brancheforening, Danske Håndværksslagtere, Danske Regioner, Danske Slagtemestres Landsforening, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Boghandlerforening, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, DSB Detail A/S, Ejendomsforeningen Danmark, Energi- og Olieforum, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Foreningen af Dagligvaregrossister, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Helsebranchens Leverandørforening, HK, HK-Handel, HORESTA, Håndværksrådet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, Kommunernes Landsforening, Kultur-

ministeriet, Københavns City Center, Københavns Kommune, Københavns Politi, Landbrugets Rådgivningscenter, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af landsbysamfund, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Landsorganisationen i Danmark, Materialistforeningen, Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Nærbutikkernes Landsforening, Ostehandlerforeningen Danmark, Politidirektøren i København, Politidirektørforeningen, Promaxx Ejendomsadministration, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen afdeling E, Skatteministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Urmagernes og Optikernes landssammenlutning.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget medfører, at varer kan afsættes fra kortvarige lagersalg, home-parties o.lign. Det vil fremme iværksætteri samt innovative forretningskoncepter. Samtidig styrkes konkurrencen mellem de forretningsdrivende til gavn for forbrugeren	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forenklingen af sagsgangen i forbindelse med markeder, messer mv. vil være til gavn for erhvervslivet	Den udvidede oplysningspligt forventes at medføre mindre byrder for dele af erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Det gøres enklere at afholde markeder, messer mv., idet der ikke længere skal søges tilladelse hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med forslaget sker der en ophævelse af begrebet "fast forretningssted". Lovforslaget vurderes derfor ikke at indeholde EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§ 1 angiver det foreslåede anvendelsesområde for næringsloven. Som hidtil gælder loven for selvstændig næringsvirksomhed, som skal være erhvervsmæssig. At virksomheden er erhvervsmæssig vil sige, at den direkte eller indirekte tilsigter en økonomisk fordel. »Loppemarkeder«, dvs. markeder hvor private lejlighedsvist sælger egne brugte genstande, omfattes derfor ikke af lovens anvendelsesområde.

I modsætning til den gældende næringslov foreslås det, at anvendelsesområdet begrænses til detailsalg af varer. Engrossalg er således ikke omfattet af lovforslaget. Heller ikke salg af tjenesteydelser, f.eks. salg af et telefonabonnement, er omfattet. Til gengæld omfatter forslaget alle former for detailsalg, uanset om det sker fra et midlertidigt eller et fast udsalgssted, og uanset om det foretages fra en butik, en bod eller en vogn, der kører rundt fra sted til sted. Også salg på markeder, udstillinger, messer mv. er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det samme gælder internethandel og postordresalg.

Lovens anvendelsesområde korresponderer derved med anvendelsesområdet i lov om detailsalg fra butikker m.v. (lukkeloven). For at sikre, at det salg, der efter forslaget nu tillades, skal omfattes af lukkeloven, foretages et par mindre, tekniske ændringer heri, se nærmere under bemærkningerne til § 11.

Efter den gældende næringslov er det kun personer, der må omføre varer, dvs. sælge varer fra et ikke-fast forretningssted (typisk fra en omkørende vogn eller en bod, der kun er der kortvarigt). Med afskaffelsen af begrebet fast forretningssted, hvorfra både personer og selskaber har kunnet afsætte varer, sondres der ikke i denne sammenhæng længere mellem salg fra et længerevarende udsalgssted (butik) og salg ved omførsel. Der er derfor ikke længere grundlag for at bibeholde sondringen mellem personers og selskabers mulighed for salg af varer. Både personer og selskaber foreslås derfor omfattet af alle lovens regler.

Da kravet om, at detailsalg af varer kun må foregå fra fast forretningssted, ikke bibeholdes i næringsloven, bliver en række nye former for salg umiddelbart lovlige. Det gælder for bl.a. lagersalg, privat salg (home-parties, salg i private hjem, på institutioner som f.eks. plejehjem, arbejdspladser, sportsklubber o.lign.) samt salg på udstillinger, messer og markeder, shop-in-shop mv. Salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder er dog ikke tilladt i bymidter og bydelscentre, jf. nedenfor.

Lagersalg vil efter forslaget kunne afholdes i overensstemmelse med næringslovens regler. Lagersalg afholdes ofte fra en hal, en tom butik el. lign., hvor en person eller en virksomhed lejer sig ind for en kortere periode med henblik på salg af et parti varer.

Også de såkaldte »home-parties«, hvor en gruppe mennesker får fremvist forskellige varer med henblik på køb af varerne, bliver lovlige.

Salg i private hjem, på institutioner som f.eks. plejehjem, arbejdspladser, sportsklubber o.lign. bliver også lovligt. Der kan f.eks. være tale om situationer, hvor en familie anmoder en forretningsdrivende om at komme i hjemmet og fremvise eksempler på varer med henblik på salg til familien. Der vil typisk være tale om situationer, hvor der er behov for at tage mål i forbindelse med f.eks. indkøb af tæpper eller gardiner, hvor det er afgørende, at farver og mål er nøje afpasset til hjemmet. Muligheden for salg i private hjem vil samtidig kunne komme fx personer med dårlig mobilitet eller personer, der bor i udkantsområder med langt til forretningerne, til gavn. Tilsvarende vil gælde salg af sportsartikler i sportsklubber.

Den forretningsdrivende må dog ikke henvende sig uanmodet, men kun komme efter udtrykkelig aftale med forbrugeren, jf. forbrugeraftaleloven (dørsalgsloven).

Salg på udstillinger, messer og kræmmermarkeder har hidtil kun kunnet ske efter tilladelse fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, da der var tale om et salg, som ikke sker fra fast forretningssted. Da dette krav nu udgår, kræves der ikke længere tilladelse til salg på udstillinger, messer og kræmmermarkeder, men forholdet skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Salget vil som hidtil kunne foregå på helligdage, jf. forslagets § 11, der vedrører lukkeloven.

Fra mobile udsalgssteder, f.eks. en omkringkørende vogn, kan fortsat sælges alle dagligvarer, som det efter den gældende lovs § 12 er tilladt at sælge ved omførsel. Som hidtil er der dog forbud mod at sælge visse dagligvarer fra mobile udsalgssteder. Det gælder de varer, der er nævnt i forslagets § 3, stk. 1, 1. pkt. og § 3, stk. 2.

Fra mobile udsalgssteder må der som noget nyt også ske salg af udvalgsvarer. Dog må dette salg ikke

ske i bymidter og bydelscentre, medmindre der er tale om salg af varer, der relaterer sig til et arrangement af kortvarig karakter, jf. bemærkningerne til § 4.

Mobile udsalgssteder, lagersalg samt salg på markeder, udstillinger og messer skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. § 5.

Herudover indeholder loven en beskyttelsesbestemmelse vedrørende betegnelsen »mester«, jf. § 8.

Til § 2

§ 2 indeholder en skærpet oplysningspligt for den næringsdrivende. I henhold til *stk. 1* skal der nu skiltes tydeligt med såvel virksomhedens cvr-nr. som indehaverens navn og adresse. Ved »indehaveren« forstås ejeren af salgsstedet. Dvs. ved salgssteder, der drives som personlig virksomhed, er det den fysiske person, som ejer virksomheden, der skal anføres navn og adresse på. Ved salgssteder, der drives i selskabsform, er det selskabet, der skal anføres navn og adresse på. Det bemærkes, at den adresse, som skal anføres, er der, hvor en kunde altid kan gå hen og udøve sin reklamationsret, også efter et evt. midlertidigt salgssted er lukket.

I henhold til *stk. 2* skal den handlende altid på opfordring fra kunden udlevere skriftlige oplysninger med såvel cvr-nr. som navn og adresse. Forbrugeren vil herved altid kunne rette en eventuel reklamation til indehaveren. Har den næringsdrivende ikke noget cvr-nr. - f.eks. fordi den årlige omsætning ikke overstiger 50.000 kr. - skal der udleveres navn og adresse til forbrugeren.

I forbindelse med salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder, ved lagersalg, salg på markeder, udstillinger og messer foreslås dog indført skærpede oplysningsregler, så det bliver en pligt at udlevere de nævnte oplysninger til kunden. Ved udvalgsvarer forstås varer, der bliver ved med at eksistere samtidig med brugen, og som først går til grunde efter en nedslidning over en længere periode, f.eks. tekstiler.

Selvom kravet om, at salg kun må ske fra fast forretningssted, udgår af næringsloven, vil den hidtidige forståelse af begrebet »fast forretningssted« i forbrugeraftaleloven fortsat gælde i forhold til forbrugeraftalelovens regler.

Det betyder, at salg, som sker på steder, der ikke er varigt indrettet som udsalgssted, f.eks. et lagersalg af få dages varighed, således fortsat vil være omfattet af de særlige regler i forbrugeraftalelovens kapitel 3 (om oplysningspligt) og kapitel 4 (om fortrydelsesret), medmindre der sker samtidig udveksling af varen og købesummen. Hvis en forbruger i den beskrevne situation således f.eks. betaler for en vare, men ikke får denne med før dagen efter, vil den erhvervsdrivende være underlagt oplysningspligten, og forbrugeren vil have fortrydelsesret med hensyn til den købte vare. Det samme vil gøre sig gældende, hvor den erhvervsdrivende sælger varen til forbrugeren på kredit. Den erhvervsdrivende skal i så fald på mødet med forbrugeren give tydelig skriftlig oplysning om fortrydelsesretten og om navn og adresse på den person eller virksomhed, over for hvem fortrydelsesretten kan udøves.

Bestemmelsen i forslagets *stk. 3* viderefører en praksis, hvorefter tilladelser til kræmmermarkeder kun blev givet på betingelse af, at der af arrangøren af et kræmmermarked blev udarbejdet en liste med navn, adresse og cvr-nr. på alle deltagerne ved arrangementet. Listen skal foreligge ved begivenhedens start og skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens »omførselsregister« senest to dage før begivenhedens start, jf. § 5, stk. 1.

Listen, som på forlangende skal udleveres til myndigheder og rettighedshavere, skal hjælpe disse til at hindre salg af kopivarer. Rettighedshavere er f.eks. indehavere af varemærkerettigheder til bestemte produkter eller indehavere af ophavsrettigheder til bestemte værker. Det er fundet hensigtsmæssigt at udvide kravet til også at omfatte messer og udstillinger. Det er nærmere beskrevet i vejledning nr. 123 af 20. december 2006, hvornår der er tale om en udstilling, messe eller julemarked.

Til § 3

Det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, svarer stort set til den gældende næringslovs § 12, stk. 1, nr. 2, der undtog visse varer fra omførselsreglerne af kontrol- og sundhedsmæssige grunde. Bestemmelsen stiller krav om, at tobaksvarer, drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, mineralvand mv. (f.eks. sodavand) samt chokolade- og sukkervarer kun må afsættes fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en samlet periode på mindst 4 måneder. SKATs mulighed for tilsyn og beslaglæggelse opretholdes, jf. §§ 6 og 7.

I de tilfælde, hvor der er tale om, at de nævnte varer indgår som naturligt tilbehør til eller i andre varer, og det er i mindre omfang i forhold til de andre varer, omfattes varerne dog ikke af kravet i § 3, stk. 1. F.eks. kan pandekager med chokoladepålæg og is iblandet chokoladestykker således godt sælges fra kortvarige udsalgssteder.

Ved mineralvand mv. forstås varer, som er afgiftspligtige efter lov om afgift af mineralvand m.v., jf. § 1 i lovbekendtgørelse nr. 109 af 22/1 2007 med senere ændringer. Ved chokolade- og sukkervarer forstås varer, som er afgiftspligtige efter lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., jf. § 1 i lovbekendtgørelse nr. 567 af 3/8 1998 med senere ændringer.

For at sikre, at alt, hvad der lovligt kan foregå efter den gældende lov, også vil kunne foregå efter moderniseringen, fritages i *2. pkt.* salg af disse varer ved afholdelse af markeder, udstillinger, messer, dyrskuer, torvehandel o.lign. Der er tale om arrangementer, der typisk er af kort varighed. Fritagelsen gælder således også festpladser, omrejsende tivolier o.lign. Hvis der i forbindelse med salg af drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover sker servering, vil restaurationslovens regler skulle overholdes.

Lægemiddelstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 993 af 5. oktober 2006 om forhandling af lægemidler uden for apotek fastsat nærmere regler for detailforhandling af lægemidler, der er undtaget fra apoteksforbehold efter en konkret sundhedsfaglig vurdering i medfør af lægemiddellovens § 60, stk. 2. Det er i overensstemmelse med disse regler fundet hensigtsmæssigt, at disse lægemidler ligeledes kun kan sælges fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder.

Til § 4

Efter lovforslaget kan der - som det er tilfældet efter de gældende regler - ske salg af dagligvarer fra mobile udsalgssteder, medmindre der er tale om tobaksvarer, drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, mineralvand mv. eller chokolade- og sukkervarer, jf. § 3, stk. 1.

Derimod må der ikke ske salg af udvalgsvarer, dvs. længerevarende forbrugsgoder, fra mobile udsalgssteder i bymidter og bydelscentre. Uden for disse områder må der således ske salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder.

Et mobilt udsalgssted er et udsalgssted, som er beregnet til at bevæge sig rundt fra sted til sted i løbet af en dag, f.eks. en omkringskørende vogn, et telt, en bod eller en container. Kortvarige udsalgssteder, som ikke bevæger sig rundt, typisk salg, der sker fra faste lokaler, anses ikke som mobile udsalgssteder. Det gælder f.eks. home-parties, lagersalg og salg fra udstillinger og kræmmermarkeder. Udsalgssteder i tog, busser og fly mv., hvor salg alene sker til passagererne, er heller ikke omfattet. Det samme gælder udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder.

Ved bymidter og bydelscentre forstås i denne lov, de arealer som efter planlovens kap. 2 d er udlagt som sådanne. Det følger således af planlovens § 5 m, stk. 2, at bymidter og bydelscentre skal afgrænses efter en statistisk metode, der tager udgangspunkt i tilstedeværelsen og koncentrationen af en række funktioner, herunder butikker, kulturtilbud og privat og offentlig service. De af bestemmelsen omfattede arealer varierer derfor fra by til by.

Salg af udvalgsvarer, der har tilknytning til et kortvarigt arrangement, kan dog også ske i bymidter og bydelscentre. Der kan f. eks. være tale om sportsstævner og musik- og kulturarrangementer, hvor salg af produkter med logo vil kunne sælges.

Derudover vil mobilt salg sædvanligvis være omfattet af vejlovens eller privatvejlovens regler om særlig råden over vejareal. Det følger således af vejlovens § 102, at det til en offentlig vej hørende areal ikke uden vejbestyrelsens tilladelse må anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af bl.a. skure, skurvogne og boder, samt køretøjer placeret med henblik på salg. For private fællesveje findes en lignende bestemmelse i privatvejlovens § 49.

Det er derfor en forudsætning, at disse regler ligeledes er overholdt.

Til § 5

Det foreslås, at salg fra mobile udsalgssteder samt salg, der sker ved lagersalg, på markeder, udstillinger og messer, skal registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så myndighederne altid har mulighed for at kontrollere fødevarer og skattemæssige forhold mv. Registreringen skal ske senest to dage før begivenhedens påbegyndelse. Bestemmelsen er en tilpasning af den gældende bestemmelse om »omførselsregistret«.

Dokumentation for registrering af mobile udsalgssteder og lagersalg skal af den næringsdrivende forevises myndighederne på forlangende. Det kan f.eks. være et skærmpoint af registreringen. For markeder, udstillinger og messer er der i § 2, stk. 3, et krav om, at arrangøren skal have udarbejdet en liste med navne, adresser og cvr-nr. over deltagerne. Listen skal være registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens »omførselsregister« og skal på forlangende udleveres til myndigheder eller rettighedshavere.

Registreringen af mobile udsalgssteder gælder for et givent kalenderår og ophører ved udløbet af kalenderåret. Registrering af lagersalg, markeder, udstillinger og messer skal ske senest to dage forud for hver enkelt begivenhed.

Ifølge bestemmelsens *stk. 2* vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kunne fastsætte regler om indberetning til registret, herunder at registrering skal ske ved selvregistrering, og at registreringen skal ske elektronisk.

Til § 6

§ 6 er en videreførelse af § 26 b i den gældende næringslov, som omhandler SKATs muligheder for tilsyn i forbindelse med omførsel. SKAT skal således kunne føre tilsyn med overholdelse af forslaget § 3, stk. 1, hvorefter tobaksvarer, drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, mineralvand mv. (f.eks. sodavand) samt chokolade- og sukkervarer kun må sælges fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder.

Med forslaget i *stk. 1* får SKAT mulighed for også efter næringsloven at føre tilsyn med alle næringsdrivende med detailsalg af varer.

Efter *stk. 2* skal indehaveren eller de personer, der er beskæftiget hos denne, yde myndighederne fornøden vejledning og hjælp i forbindelse med et tilsyn.

Den personkreds, der kan føres tilsyn med, defineres således, at både den, der ejer varerne, og den, der har dem i besiddelse, er omfattet. En person skal således ikke kunne henvise til, at varerne ikke tilhører vedkommende, og derved undgå ansvar for forholdet.

Myndigheden skal føre tilsynet under iagttagelse af reglerne i retssikkerhedsloven.

Til § 7

Forslagets § 7 viderefører § 26 c i den gældende næringslov, således at SKAT i forbindelse med tilsyn har en mulighed for at beslaglægge varer efter reglerne i retsplejelovens kapitel 74.

Hvis SKAT i forbindelse med deres almindelige kontrol mv. støder på ulovligt salg af tobaksvarer,

drikkevarer med 2,8 pct. alkohol og derover, mineralvand mv. (f.eks. sodavand) samt chokolade- og sukkervarer, vil det være uhensigtsmæssigt, hvis SKAT ikke kan beslaglægge disse varer.

Beslaglæggelse skal ske under iagttagelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 74.

Til § 8

Bestemmelsen viderefører efter Håndværksrådets ønske den gældende bestemmelse i § 17, stk. 1, der beskytter brugen af mesterbetegnelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens mulighed for at dispensere for brugen af titlen er dog ikke medtaget.

Til § 9

Det foreslås at straffelægge overtrædelser af § 2, stk. 1 og 2, som skal sikre, at kunden får de fornødne oplysninger om den handlendes cvr-nr., navn og adresse, § 4 vedrørende salg fra mobile udsalgssteder samt § 5, stk. 1, vedrørende registrering af mobile udsalgssteder samt lagersalg, markeder, udstillinger og messer. Det foreslås også at straffelægge overtrædelse af § 8, som vedrører beskyttelsen af betegnelsen »mester«. Endvidere foreslås det i skærpet grad at straffelægge overtrædelser af § 2, stk. 3, hvorefter der skal udarbejdes lister over deltagerne i de enkelte arrangementer, overtrædelser af forbudet i § 3 og § 4, mod kortvarigt at sælge visse varetyper samt § 5, stk. 1, om registrering af mobile udsalgssteder samt lagersalg, markeder, udstillinger og messer. Efter gældende ret er kravet om, at næringsdrivende, der har fast forretningssted, skal have et iøjnefaldende opslag med indehaverens navn, samt kravet om, at varer som udgangspunkt kun må afsættes fra fast forretningssted, også straffelagt.

Til § 10

Lovens ikrafttræden foreslås fastsat til den 1. januar 2012.

Til § 11

Til nr. 1

Lov om detailsalg fra butikker mv. (lukkeloven) har hidtil bygget på næringslovens begreb om fast forretningssted. Det betyder, at salg af varer som udgangspunkt kun har kunnet finde sted, hvis udsalgsstedet har holdt åbent for salg mindst en gang om ugen i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder.

Da kravet om, at varer kun må sælges fra fast forretningssted, udgår, er det nødvendigt at foretage en justering af butiksbegrebet i lukkeloven, så det sikres, at det salg, der efter lovforslaget lovliggøres, også vil være omfattet af lukkeloven.

I den foreslåede ændring til lukkelovens § 1, stk. 2, defineres en butik derfor som ethvert udsalgssted. Det betyder, at loven nu omfatter alle former for detailsalg, uanset om salget sker fra et midlertidigt eller et fast udsalgssted, og uanset om det foretages fra en butik, en bod eller en vogn, der kører rundt fra sted til sted. Også salg på markeder, udstillinger, messer mv. er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det samme gælder internethandel og postordresalg.

Da det imidlertid ikke med moderniseringen har været hensigten at forbyde salg på tidspunkter, hvor det under den gældende lovgivning er tilladt, er der endvidere foreslået tilføjelser til lukkelovens bestemmelser om særlige varer og særlige udsalgssteder, der er undtaget fra lukketidsbestemmelserne, jf. bemærkningerne nedenfor til nr. 2 og 3.

Til nr. 2 og 3

I den gældende næringslov er salg af fødevarer og husflidsprodukter på markeder, dyrskuer og ved

torvehandel ikke omfattet af lukkeloven, da der ikke er tale om salg fra fast forretningssted. Det samme gælder salg af varer på kræmmermarkeder, udstillinger, messer o.lign.

Da disse situationer efter forslaget nu omfattes af lukkeloven, men det ikke har været tanken, at der skal ske indskrænkning af de tidspunkter, de kan foregå, foreslås situationerne indsat i § 3 og § 4, stk. 1, i lukkeloven, der omhandler varegrupper og udsalgssteder, der er undtaget fra de generelle lukketidsregler. Det betyder, at der fortsat kan ske salg af disse varer og fra disse udsalgssteder på lovens lukkedage.

Det foreslåede § 3, nr. 9, omfatter salg af alle fødevarer samt husflidsprodukter. Ved husflidsprodukter forstås som hidtil genstande, hvor der til fremstillingen ikke kræves håndværksmæssig eller industriel uddannelse, og som er fremstillet uden anden medhjælp end ægtefælle og hjemmeværende børn og børnebørn.

Det foreslåede § 4, stk. 1, nr. 10, omfatter markeder, udstillinger, messer, dyrskuer, home-parties o.lign. Den mest almindelige form for markeder er kræmmermarkeder. Kræmmermarkeder er markeder af kortvarig karakter - typisk 2-3 dage i forbindelse med en weekend - hvor der fortrinsvis sælges ukurante varer. Det har hidtil været en betingelse for at kunne afholde kræmmermarkeder, at der deltager kræmmere, der har tilladelse til salg af brugte varer, samt at markedet afholdes i tilknytning til en særlig begivenhed, f.eks. en byfest, et omrejsende tivoli eller lignende. Disse krav opretholdes ikke.

De såkaldte *permanente kræmmermarkeder*, f.eks. ugentlige markeder i en bestående bygning, hvor stadepladser udlejes til næringsdrivende, vil ikke kunne benytte sig af undtagelsesreglerne for markeder. Permanente kræmmermarkeder finder sted på en fast lokalitet, salget er ikke kortvarigt, og det er de samme virksomheder, som har standene. Konceptet svarer således til det, der finder sted i butikcentre.

Mindre dagligvarebutikker, der er omfattet af lukkelovens § 5, vil ikke kunne fradrage omsætning fra salg af varer, som omhandlet i § 3, nr. 9, og fra steder som omhandlet i § 4, stk. 1, nr. 10, i omsætningen i henhold til § 5.

Det gadesalg, der er opstået efter den seneste liberalisering af næringsloven - salg af kaffe o.lign. - vil fortsat kunne finde sted i lukketiderne, da disse virksomheder typisk kun sælger dagligvarer, og da de ikke vil have en omsætning, der overstiger omsætningsgrænsen.